

Nils Even Pettersen
Baldersvei 12 B
4846 Arendal
Telefon 900 99999 eller 37 02 14 30

Oslo tingrett, Postboks 8023 Dep, 0030 Oslo

PROSESSKRIV

TIL

OSLO TINGRETT

Referanse: 11-197335TVI-OTIR/02

Oslo, 9.10.12

Saksøker: Nils E Pettersen, Baldersvei 12B, 4846
Arendal

Prosessfullmektig: Egen inntil videre.

NB: all post må sendes post@bassengimport.no, da jeg er mye utenfor Arendal, som er mitt faste bosted.

Saksøkt: Advokatfirma John M. Hammervoll & Co Da
Holbergsgate 19, 0166 Oslo

Prosessfullmektig: Advokatfirma Øystein Skagestad
v/ advokatfullmektig Christoffer Erdal
Chartis Europe S.A., Postboks 1588 Vika
0118 Oslo

Saken gjelder: mangelfull advokatbistand: Erstatningskrav som følge av mangelfull rådgiving.

XX

2

Mitt prosesskriv i dag inneholder blant annet:

Ytterligere oppklaring av saken (saken er enkel) og

Kommentarer til motpartens prosesskriv av 8.10.12
om at jeg må stille for eksempel kr 150.000 som sikkerhet for saksomkostninger (i tilfelle jeg taper og motparten vinner).

Saksøkte skriver at jeg ikke bor i Norge. Det stemmer ikke. Jeg er store deler av tiden i Filippinene, men jeg har fortsatt bopel i Norge: Baldersvei 12 B hvor jeg har leid leilighet siden 2009, da mitt hus ble solgt. Uansett hvor jeg velger å bo, så påvirker ikke dette mulighetene til å ta sikkerhet for saksomkostninger, da det ikke lenger er noe å ta utlegg i. Det følger ikke at jeg er mye i utlandet at det ikke er noe å ta utlegg i! Jeg eier ingenting i utlandet heller. Det eneste saksøkte refererer rett er at "jeg er deprimert pga. gjeldssituasjonen i kjølvannet av at jeg ble holdt personlig ansvarlig for leverandørgjelden etter driften av mitt aksjeselskap, Bassengimport AS". Men det var jo derfor jeg engasjerte min motpart til å forsøke å få en erstatning fra Ernst & Young revisorfirma, som jo har opptrådt på en måte som har ført til at jeg som styreformann har fått en personlig risiko på flere millioner kroner for leverandørgjelden etter konkursen i Bassengimport AS. NAV uttrykker også at jeg har blitt ufør pga situasjonen og nå er min netto utbetalt trygd 11.300 kroner. Når så motparten i august 2008 på feil premisser overtaler meg til å gå for et forlik på kun 200.000 kroner fra Ernst & Young, så var dette i strid med min og Norgesrevisos påstand at erstatningssummen skulle være oppad begrenset til 7 millioner kroner. Man kan si at det er min

motparts sviktende innsats og elendige kommunikasjon med vitner (de kontaktet kun ett vitne) som langt på veg har ført til at det nå "er intet til utlegg", at jeg har mistet mitt hus på tvangsauksjon og i tillegg nå står med en gjeld på over 2 millioner til kreditorer og har blitt ufør. Dette har også ført til at jeg ikke har penger til advokat til å slåss mot min motstander, advokatfirma Hammervoll & Co. Det blir da urimelig at jeg likevel på kort tid skal finne 150 tusen kroner for å stille dette til sikkerhet i tilfelle retten finner at Hammervoll & Co har gjort jobben for Nils Pettersen (fremlagte lydbånd viser som sagt hva som var jobben) Hammervoll & Co må helt fra starten av ha observert min gjeldssituasjon og det ser man fra mine prosesskriv og lydbåndopptak med samtaler som beviser dette. Det er en utrolig merkelig påstand fra min motpart å påstå at det Pettersens gjeldssituasjon ikke tidligere har vært påpekt!

Motparten skriver nå at "saksøker har vist seg å være meget prosess skapende og at "domstoladministrasjonen og justisdepartementet har vært forsøkt saksøkt". Hvordan kan motparten dømme her ved å si at dette var en urimelig handling fra Pettersen? Mine begrunnelse for dette følger av min stevning mot Hammervoll & Co og i korthet kan man oppsummere ved å kommentere mine 2 saker i Agder Lågmansrett, den ene mot daglig leder og den andre mot regnskapsfører for 2. halvår av Bassengimport AS, Inger Bodin.

Den første rettssaken hadde en dommer som feilaktig, ifølge lydbåndbevis innlevert, har "valg å se bort fra mine bevis som jeg hadde i tingretten. Dette pga. dommeren feilaktig hevdet at det ikke sto i min

anke at jeg hadde tatt forbehold om i lagmannsretten å kunne bruke beviser og anførsler som jeg hadde brukt i tingretten. Dommeren skriver så, at mitt bidrag for mitt firma var av negativ økonomisk betydning for mitt firma (når jeg blant annet solgte basseng for 5 millioner kroner i den 6 måneders perioden han sikter til og var motoren i firmaet). Enda verre er det at han også totalt har misforstått det Ernst & Young hadde sagt i retten og som jeg har fremlagt utskrift av og lydfil på, nemlig det faktum at det første kvartalsregnskapet var helt ubrukelig for Pettersen og ikke ville vise riktig resultat (underbygget av vitnene Norgesrevisjon ved revisor Rolf Larsen og daglig leder i regnskapsfirma Økodel, Asbjørn Storsveen, som sier at jeg tapte rettssaken fordi dommeren ikke hadde forstått noen ting, heller ikke om at perioderegnskapet var totalt feil og feil med over en halv million kroner (det viste overskudd mens underskuddet var en halv million eller mer). Totalt ubrukelig regnskap bevises også av innlevert lydbånd med borevisor etter kursuren, Tor Løvberg. Viser til både lydbåndopptak med vitnene og også skrivene fra disse som er levert tidligere som prosesskriv i min sak mot Hammervoll & Co. Men dommeren mente likevel at daglig leder hadde kommet med et korrekt regnskap og at det var berettiget at han fikk 50 tusen kroner som en ekstra bonus for april-lønningen. Egentlig var dette et betydelig underslag fra daglig leder.

Når det gjelder min sak mot Bodin, så tapte jeg denne saken først og fremst pga. at Kredittilsynets rundskriv nr 12/2000 til alle regnskapsførere i retten

har blitt tolket helt feil. I rundskrivet sies det i punkt 1.1 og 1.2 at feil som regnskapsfører kommer over i regnskapet som bryter avgiftslovgivningen eller regnskapsloven uansett skal rapporteres til ledelsen skriftlig (- slik at det ikke blir tvil om at forholdet er påpekt av regnskapsfører - for eksempel at 700 fakturaer ble stillet til feil firmanavn m.m)

Pga. de 2 ovennevnte behandlinger jeg har fått av lagmannsretten i Skien, vil jeg ikke bebreides for å forsøke å saksøke domstoladministrasjonen, som er har forstått er arbeidsgiveren til lagmannsretten.

Jeg mener justisdepartementet kan angripes når jeg overfor politet beviser at jeg for eksempel hadde blitt utsatt for drapstrusler av verste kaliber. Men Politet ville ikke se på dette, selv om bevismateriale er diverse lydbåndopptak (der det blir truet med at jeg skal skytes med 20 skudd i tinningen og jeg skal få min hals skåret over). Men politiet ville ikke gjøre noen ting, heller ikke når samme person knuste min bil og fortsatte truslene. Nervene mine ble dårlige, og jeg sov dårlig i lang tid. Politiet kan ikke henlegge en sak som har så sterke bevis. Når politiet feiler kan man saksøke justisdepartementet uten å behøve å bli kritisert for det, eller at det skal brukes mot en at en "belaster rettsvesenet". Men igjen ble mine bevis skåret vekk og politiet ville ikke frigi dokumenter jeg trengte for å belyse min sak. Det var også andre grunner til at justisdepartementet ble saksøkt, men det er vel ikke meningen at jeg skal bruke mer energi på å forklare min begrunnelse for hvorfor andre har blitt saksøkt. Det må vel holde at jeg snakker mest om Hammervoll & Co og hvordan de har opptrådt. Hvis

rettsvesenet fortsetter å svikte meg, vil jeg gå inn å finne et stort antall kritikkverdige uttalelser som har kommet i retten eller av rettsvesenets ansatte og av vitner.

Saksøkte skriver at jeg planlegger en rettslig reaksjon mot de ansvarlige som ikke innvilget fri rettshjelp. Til det vil jeg korrigere opplysningene ved å vise til lydbåndopptak med myndighetene i Arendal (fylkesmannens advokat). Det virker som de er meget imøtekommende den 5.10.2012 under en samtale med dem rutinemessig tatt opp på lydbånd. Dette lydbåndet finnes på www.rettssikkerhet.com og mp3- filen heter "A 786 – forsøk på fri rettshjelp". Jeg mener samfunnet er tjent med at jeg får fri rettshjelp, slik at styrkeforholdet blir mer rettferdig – jeg er jo nå selvprosederende og uføretrygdet og uten midler og har få kontakter eller ressurser mot et advokatfirma. Er det et jevnt styrkeforhold? Nei.

Det kan være rett det saksøkte skriver om at jeg ikke har evne til å dekke et eventuelt saksomkostningskrav, men skal også det brukes mot meg? Gjelder rettssikkerhet kun de som har penger? Hvor får motparten det fra at jeg heller ikke har vilje til å kunne dekke et slikt eventuelt krav?

Når det gjelder beramning av hovedforhandlingene, vil jeg gjenta at det at forliksrådet gjør en feil og velger å dømme i min sak uten å ha hjemmel for det, ikke skal bety at jeg må lide for det. Hvis de hadde gjort sin jobb, ikke dømt i saken, men henvist den til behandling i tingretten, så ville jeg automatisk fått ett helt år til å ta ut (starte) stevningen. Den ville i så fall bli tatt ut i desember 2012, og da det er normalt at hovedforhandling (rettssaken) kommer opp inne 6 måneder fra den

dato .Men rettsvesenet klarer ofte ikke det. Da betyr det at hovedforhandling kommer opp tidligst i mai 2013. Så her er det ikke så viktig hvor jeg bor eller ikke bor i 2012. Mer viktig er det å sørge for at jeg får fri rettshjelp eller atskillig mer veiledning og tålmodighet fra retten. Motparten skriver nå om et mulig framtidig planmøte. Hva er f.eks "planmøte" som motparten foreslår? Er det "rettsmekling" (er det lovpålagt eller å anbefale)?

Angående habilitetsspørsmålet, om Oslo tingrett er rette plass for å behandle min sak videre: Jeg vil innen ankefristen 3.11.12 anke avgjørelsen fra Borgarting Lagmannsrett om at Oslo Tingrett skal være et passende sted å behandle min sak. Skal Oslo tingrett behandle saken før den dato? Oslo tingrett har jo den 2.10.12 sendt et skriv til motparten som jeg ber om å få kopi av, der de ber om ytterligere begrunnelse for hvorfor Pettersen må stille med sikkerhet for saksomkostninger.

Motparten er altså oppfordret til å sende prosesskriv, før habilitetsspørsmålet er avgjort, mens jeg helst ikke skal komme med noen ting nå forstår jeg. Jeg viser til rettens e-post av 13. April, der det står:

"Retten ber deg om ikke å sende ytterligere prosesskriv i saken inntil habilitetsspørsmålet er avgjort her. Saken er allerede uforholdsmessig omfangsrik og lite oversiktlig. I den videre saksforberedelsen ber retten deg igjen om å holde deg til det som er tvisten i denne saken. Etter rettens syn er det klart at tidligere rettsprosesser du har vært involvert, i liten grad har relevans for denne saken. Det er derfor ikke relevant

som bevis å legge frem forklaringer, utskrift fra rettsforhandlinger mv. fra disse sakene". Eposten lyder slik:

Fra: Vigmostad-Olsen, Per Eirik [mailto:PerEirik.Vigmostad-Olsen@domstol.no]

Sendt: 13. april 2012 13:39

Til: Nils Pettersen

Emne: SV: Prosesskriv av 13. april følger vedlagt for Pettersens sak mot advokatfirma Hammervoll & Co

Retten ber deg om ikke å sende ytterligere prosesskriv i saken inntil habilitetsspørsmålet er avgjort her. Saken er allerede uforholdsmessig omfangsrik og lite oversiktlig. I den videre saksforberedelsen ber retten deg igjen om å holde deg til det som er tvisten i denne saken. Etter rettens syn er det klart at tidligere rettsprosesser du har vært involvert, i liten grad har relevans for denne saken. Det er derfor ikke relevant som bevis å legge frem forklaringer, utskrift fra rettsforhandlinger mv. fra disse sakene. Dersom denne saken kommer til hovedforhandling, det vil si dersom den ikke blir avgjort ved forenklet domsbehandling som begjært av motparten, vil det bli nødvendig å begrense bevisførselen vesentlig.

All saksforberedelse skal foregå skriftlig. Retten gjentar derfor den tidligere anmodningen om å ikke ringe til tingrettens saksbehandlere for å diskutere saken.

Vennlig hilsen Per Eirik Vigmostad-OlseKonstituert tingrettsdommer Oslo tingrett Avdeling 2

C.J. Hambros plass 4 PB. 8023 Dep, 0030 OSLO Tlf: 22035867

Angående rettens pålegg om ikke å legge fram forklaringer over det som er sagt i retten av E & Y og vitner i forbindelse men mitt spørsmål om hvilke plikter revisor og regnskapsfører har generelt, og også spesielt i Pettersens tilfelle, vil jeg si at dette pålegget er et urimelig krav da dette jo er kjernen i min sak (at E & Y visste om feilene og at kravet er at de måtte varsle dette i skriftlig nummerert revisorbrev).

I den samme rettssaken sier også borevisor Løvberg (lagt fram som lydbåndbevis) at ingen av fakturaene tilhørte Bassengimoport Pettersen eller Nils Pettersen

I den anledning viser jeg til lydbåndopptak på min hjemmeside www.rettssikkerhet.com , fil A 787, en samtale jeg hadde med dommeren 5.10.12 der dommeren uttrykker seg på en måte som om han ikke er interessert i at jeg beviser det E & Y sa i retten den 18.12.03 i min sak mot regnskapsføreren de plukket ut, Inger Bodin, nemlig at E & Y visste at det første kvartalsregnskap var totalt ubrukelig for Pettersen (og de ville ikke melde dette på den eneste måten som etter loven er akseptert, nemlig som Finanstilsynet sier, ved skriftlig nummerert revisorbrev til styre, dvs Pettersen).

Saken min er enkel:

Hammervoll ble fremlagt beviser på undernevnte, uten å ta dette til følge:

Ernst & Young ville ha Pettersen til å investere 400.000 i Ernst & Young og Tom Hansen + 100.000 i aksjekapital for å starte et aksjeselskap med hensyn på begrense Pettersens private risiko til kr 100.000 (aksjekapitalen)

Ernst & Young lovte i lydbåndopptak 1 time – godkjent av tingretten som bevis i 2007 – å meddele Pettersen fortløpende og kontinuerlig gjennom 2003 dersom regnskapet ikke holdt mål.

Ernst & Young visste ifølge lydband fra Arendal tingrett den 18.12.07 om at det første kvartalsregnskapet (perioderegnskapet) var totalt ubrukelig uten å ville meddele til Pettersen dette i skriftlig nummerert revisorbrev, slik loven og Kredittilsynet (nå Finanstilsynet) krever og følgelig betalte Pettersen kr 50.000 som ekstra lønn (bonus) til daglig leder Tor Willy Vimme for aprillønningen 2003 (slik at lønnen for den måneden ble 80.000 kroner). Vitnene i Økodel regnskapsbyrå og Norgesrevisjon har i tillegg bevist at Ernst & Young hadde rett om at perioderegnskapet var totalt feil. Økodel og Norgesrevisjon har bevist ved vitneutsagn og skriv at E & Y kunne ha sett dette ved en kort gjennomgang (men de åpnet ikke bøkene). Når Pettersen får høre at firma går bra så har han ingen grunn til å foreta kostnadskutt, permitteringer eller andre tiltak for å drive forsvarlig. Regnskapet var Pettersens eneste verktøy for å vite hvordan firmaet gikk og/eller om det var brudd på regnskapsloven, avgiftslovgiving etc. Ernst & Young varslet ikke at fakturaer for 6.7 millioner kroner, 700 fakturaer, ble stillet feil til Bassengimport Pettersen, eller til Nils Pettersen (mens 700 av de totalt 1400 fakturaene ble stillet til riktig firmanavn). Ref revisorrapport nr 1, av 9.10.2003 som beviser dette. Kredittilsynet har slått fast (ref lydband med samtalen jeg hadde den 3.11.11) at rapporteringskravet fra revisor er uavhengig av hva Pettersen visste eller ikke visste om feilfaktureringen, om den var feil, ulovlig eller var en risiko for han som styremedlem (enestyre). Revisor skal varsle om forhold som kan gi en risiko for styre slik loven klart slår fast (skriftlig nummerert revisorbrev). Revisorfirma Ernst & Young hadde mange aktsomhetsgrunner til å varsle (blant annet de enormt mange feilene de fant etter

gjennomgang bokettersynsrapporten for 1999 (sent inn som bevis) og pga. de hadde hatt lang erfaring med regnskapsføreren for Pettersen i perioden 1.1.-30.6.2003, Turid Larsen. ved at de sammen i årene før Larsen begynte for Pettersen hadde jobbet med regnskapet for Arendal Kino i årevis (revisoren for E & Y var da Geir Larsen og Turid Larsen som kun har økonomisk gymnas, og ikke var autorisert, gjorde regnskapet, Noraberg i E & Y var min revisor og han nevner også dette i lydbåndet fra november 2002, spor 8 på hjemmesiden).

Følgende ble at Pettersen ble gjort personlig ansvarlig for en stor del av leverandørgjelden etter konkursen i Bassengimport AS i november 2003. Hans hus er blant annet solgt på tvangsauksjon, han har i dag ca 2 – 2.5 mill i gjeld etter at huset er solgt, pga forholdet . Angående det at motparten nå krever at jeg skal stille for eksempel kr 150.000 kroner som sikkerhet for saksomkostninger i tilfelle jeg taper saken er av det som følger over umulig for Pettersen. Pettersen har også bopel i Norge selv om han er en stor del av tiden i utlandet. Adressen er Baldersvei 12 B, 4846 Arendal. Dette er min sønns hus og tidligere var det mitt hus. Jeg leier deler av huset).

Hammervoll & Co har ikke fulgt det som var oppdraget til Pettersen hvor en vesentlig del var blant annet å kontakte vitnene (spesielt Kredittilsynet, Økodel, Norgesrevisjon, noe lydbånd beviser).

Isteden har de løyet og sagt at Norgesrevisjon hadde blitt kontaktet og at de angivelig ikke støtter meg lenger – ref lydbånd som beviser løgner (fremlagt, se også nesten øverst på www.rettssikkerhet.com, samtalen med Rolf Larsen i Norgesrevisjon). Hammervoll & Co sier også på et annet lydbånd: "Du må trekke din rettssak mot Ernst & Young fordi : Uansett hvilken rettferdighet du søker, så vil du aldri få den av det norske rettsapparatet. Alle lydbånd og bevis for alt ovennevnte er levert retten og motparten og ligger også på www.rettssikkerhet.com

Jeg har tidlig i rettssaken kommet med tilbud på forlik, men dette har blitt avvist. Forlikstilbudet ble gitt til advokat Erdal og er rutinemessig tatt opp på lydbånd. Hvis retten ønsker dette bevist så kan dette oversendes. Forlik har ikke vært ønskelig for motparten å diskutere (Hammervoll sa i forliksrådet at hans forsikringsselskap ikke dekker et forlik, så det var han ikke interessert i. Kanskje kunne han skaffet pengene fra egen lomme hvis han hadde villet diskutere forlik med meg). Jeg savner dessuten rettens og motpartens oppfordring til rettsmekling. Blir ikke dette aktuelt? Er det ikke lovpålagt å komme med slikt tilbud?

Jeg søker for tiden om fri rettshjelp, og det bevises ved lydbåndet på www.rettssikkerhet.com , "A 786" Trykk på "rettssaka" i menyen og bla (scroll) ned et par filer til du ser filnavnet A 786 (A mellomrom 786...). Dette er en samtale sist fredag 5.10.12 mellom meg selv og fylkesmannens advokat i

Arendal. Det må ikke bli slik at retten ikke bidrar til at jeg får dette, for de bør tilstrebe å få til et mer likt styrkeforhold og de ønsker dessuten en mer profesjonell behandling enn hva jeg som selvprosederende klarer antar jeg. Men det koster som kjent penger, og siden jeg mener jeg har bevist at jeg har en sterk sak og også støttes av en mengde revisorer, antar jeg at dette kan la seg ordne. Hittil er jo begrunnelsen for å avvise fri rettshjelp at "saken ikke er prioritert hos oss og den har ikke stor nok personlig betydning for Pettersen". Jeg har blitt oppfordret av myndighetene i Arendal (advokat hos fylkesmannen) til å prøve å jobbe videre med endelig å få til dette med fri rettshjelp, og har derfor blitt oppfordret til at jeg så snart som mulig sender en ny søknad, som man hører på lydbåndet A 786. Jeg søker også, med tidligere og ovennevnte begrunnelse at min sak "fryses" (ikke "stoppes som noen har skrevet" til mai 2013, et tidspunkt som er passende for hovedforhandling slik jeg ser det nå. Men som sagt: Jeg kan gjerne sende inn lydbåndopptak på mitt forlikstilbud til Hammervoll & Co – dersom dette skulle være ønskelig. I så fall er betingelsen for forlik at jeg får hjelp av motparten og/eller staten til en personlig akkord og at en forlikssum med Hammervoll & Co på kr 300.000 inngår som maks 50% av en akkordsum som fordeles på mine kreditorer. De andre 50% vil jeg skaffe via andre personer, firma og slektninger. Det forutsettes at et slikt forlik vil føre til at jeg nå i 2012 eller i januar 2013 blir kvitt min gjeld. Jeg har sterke signaler på at mine kreditorer vil godta et slikt forlik, f.eks på 25% av det jeg skylder kreditorene, anslått til å være 2-2.5 millioner etter at mitt hus har blitt tatt fra meg. 25% av 2.4 millioner er 600.000 kroner. Dersom forlik ikke er

ønskelig, vil jeg gamble på rettssikkerhet og rettferdighet evt ved å få saken beyst i media eller hos nasjonale og internasjonale dommere slik at jeg på annen måte kan bli kvitt min gjeld, evt få en erstatningssum utover det (det å bli kvitt gjelden betyr mest for meg, selvfølgelig).

Jeg minner motparten på at jeg hadde 1.2 millioner kr i gjennomsnittlig årsinntekt før E & Y kom inn og anbefalte aksjeselskap ved at jeg la 500.000 kroner på bordet . Dvs. 100 tusen til aksjekapital, 200 tusen til E & Y (revisor og rådgivingshonorar for ett år), 210.000 til konsulenten de mente skulle være hos meg i 6 uker for å gjøre om til AS og skrive budsjetter som firedoblet bemanningen i lavsesongen i forhold til foregående 4 år. Hvis det og er rimelig at jeg beviser det, finnes dokumentasjonen på www.rettssikkerhet.com og jeg har også levert inn bevis på dette tidligere i saken.

Angående motpartens krav om at jeg må stille f.eks kr 150.000 som sikkerhet for saksomkostninger.

Da jeg må være min egenadvokat, kan jeg ikke gjøre annet enn å henvise til det jeg fant på internett om saksomkostninger og krav om sikkerhetsstillelse:

NOU 2001: 32

Rett på sak

Bla i dokumentet: [< 22 Forsømmelser i rettergang | 24 Alminnelige regler... >](#) | [Dokumentets forside](#)

23 Saksomkostninger

§ 23-2 Saksomkostninger til part som har vunnet

(1) En part som har vunnet saken har krav på full erstatning for sine saksomkostninger fra motparten.

(2) Saken er vunnet hvis parten har fått medhold fullt ut eller i det vesentlige, eller motpartens sak er avvist eller hevet fordi den er frafalt eller ikke hører under domstolene. Gjelder saken flere krav mellom samme parter, er det samlede utfallet avgjørende.

(3) Motparten kan helt eller delvis fritas for erstatningsansvaret hvis tungtveiende grunner gjør det rimelig. Det legges særlig vekt på

- (a) om det var god grunn til å få saken prøvd fordi den var tvilsom eller først ble bevismessig avklart etter saksanlegget, eller
- (b) om den vinnende part kan bebreides at det kom til sak eller har avslått et rimelig forlikstilbud.

(b) gjelder for det første om den vinnende part i noen grad kan bebreides at det kom til sak. Den vinnende part har for eksempel ikke på skikkelig måte villet medvirke til drøftelser partene mellom med henblikk på å komme til enighet før sak ble reist. Det vises i denne forbindelse til § 6-4 og bemerkningene til bestemmelsen. Det andre alternativet i (b) gjelder det

tilfelle at den vinnende part har avslått et «rimelig forlikstilbud». Med «rimelig forlikstilbud» menes her et tilbud som ligger relativt nær opp til det som ble oppnådd i saken. Skal et slik tilbud kunne telle ved omkostningsfastsettelsen, må det være fremsatt før sak ble reist, eller så tidlig under saken at vesentlig deler av omkostningene kunne vært unngått. I denne forbindelse er det grunn til å nevne at det, som hovedregel, står en part fritt å opplyse om forlikstilbud parten selv har fremsatt. Forlikstilbud som parten fremsetter under rettsmekling vil han kunne kreve protokollert, jf. § 7-5(5). Protokollen inngår i sakens dokumenter, og taushetsplikten er ikke til hinder for at parten opplyser om det forlikstilbudet han fremsatte under rettsmeklingen, jf. § 7-6(1).

§ 23-11 Sikkerhetsstillelse for saksomkostningsansvar

(1) Saksøkte kan kreve at en saksøker som ikke har bopel i Norge, stiller sikkerhet for mulig ansvar for saksomkostninger i instansen. Sikkerhet kan ikke kreves hvis det ville stride mot folkerettslig forpliktelse til å likebehandle parter bosatt i utlandet og parter bosatt i Norge, eller dersom det ville virke uforholdsmessig ut fra sakens art, partsforholdet og forholdene for øvrig

Det tilføyes i denne forbindelse at EMK artikkel 6(1) også krever at hvor det er grunnlag for å forlange sikkerhet, må det gis en slik frist for å stille sikkerheten at saksøkeren har praktisk mulighet for å oppfylle kravet.

Jeg bemerker at min inntekt for tiden er kr 11.000 utbetalt uføretrygd og at for den summen forsørger 2 barn i Filippinene min samboer og meg selv. Jeg bor 50% av tiden i Filippinene, men står som registrert bosatt i Norge (Baldersvei 12 B).

Når det gjelder de enkelte punkter i (3), skal bemerkes:

Første alternativ i (3)(a) gjelder den situasjonen at saken har vært tvilsom. Så vel rettslig som faktisk tvil er relevant. Det er videre et vilkår at det var «god grunn» for saksøkeren til å få saken prøvd for retten. I dette ligger at parten hadde et behov for å få en rettslig avklaring, og at det ikke kan bebreides ham at han gikk til sak på det foreliggende grunnlag.

Det andre alternativet i (3)(a) gjelder den situasjonen at nødvendig faktisk avklaring av saken først skjer etter at saken er reist. Hvis dette ikke først og fremst kan bebreides den part som taper, eller for den saks skyld at det ikke kan bebreides noen av partene, kan det gi grunnlag for at den vinnende part ikke tilkjennes saksomkostninger. Her minnes det om bemerkningene foran i tilknytning til pliktene etter §§ 6-2 til 6-3 A.

Avsluttende Kommentarer og oppfordringer fra Pettersen:

La oss håpe at retten ikke lenger stiller med en dommer som ikke forstår noe særlig om regnskap, slik retten gjorde i min ankesak mot Vimme i Agder Lagmannsrett, der vitne Storsveen (Økodel) sier at retten ikke forsto noe om

regnskap, at han har snudd alt på hode og at jeg derfor tapte saken.

Uansett er det usannsynlig at retten vil mene at jeg har 100% av skylden alene for at jeg fikk hefte personlig for gjelden til aksjeselskapet. Derfor har jeg rettssaker. At en revisor har et minimum av rapporteringsplikt – uansett hva alle rundt Pettersen har ment om f. eks. lovligheten eller risikobetydningen en akseptering av feilfakturering og feil perioderegnskap kunne få for Pettersen (jeg har jo bevist at til og med min advokat forsøkte å få meg til å mene at det var helt uproblematisk hva som sto på fakturaene (Bassengimport Pettersen, Bassengimport AS, Nils Pettersen, etc -). Uansett hvilken begrunnelse folk rundt Pettersen hadde for å fortsette med feilfaktureringen gjennom hele 2003 , eller hva Pettersen eller regnskapsfører eller daglig leder måtte vite eller mene, så pliktet E & Y uansett å varsle feilfakturering og feil regnskap i et skriftlig nummerert brev. De hadde jo lovet en kontunierlig oppfølging gjennom hele året med umiddelbar tilbakemelding hvis regnskapet ikke holdt mål (ref lydbåndet på en time november 2002 som er framlagt som bevis og også godkjent av Oslo Tingrett som bevis i januar 2007). Den eneste rapport jeg fikk fra revisoren var nr 1 som var skrevet ca 8 måneder for sent , den 9. Oktober 2003 – og selv det tar ikke opp disse forholdene. Forstå det den som kan.

Uansett så er jeg sjokkert over at dommeren hittil ikke har vist tegn til at han mener det angår min sak at revisoren

visste om galskapen, men valgte verken varsle det eller på annen måte fokusere på det. Hvis revisoren hadde gjort det, så hadde jeg gått tilbake til den måten jeg drev i årene 1998-2000, da jeg hadde et enkeltmannsforetak, med langt færre ansatte, hvor alt var mer oversiktlig, og hvor jeg hadde en gjennomsnittlig årsinntekt på 1.2 millioner (i årene 1998-2002).

Kan retten eller saksøkte stille meg noen spørsmål omkring forhold de vil ha mer belyst (retten plikter dette spesielt).

Er det noen forhold som partene mener det ikke er uenighet om som man ikke trenger å diskutere videre?

Mener retten og motparten at det er godtgjort at det var 700 fakturaer som var feilsendt?

Mener partene at det er bevist at E & Y visste om feilene i regnskapet (ubrukelig 1. Kvartalsregnskap og 700 feilsendte fakturaer).

Er det godtgjort at det under aksjeselskapets levetid kun var drift i aksjeselskapet og ikke i enkeltmannsforetaket (slik at fakturaer for 500.000 fra Posten Norge ikke skulle vært sendt til Bassengimport Pettersen dvs. Nils Pettersen privat m.m).

Hvilke områder bør det fremlegges forsterket bevisførsler ?

Er det uenighet om at Finanstilsynet (Kredittilsynet) er den mest naturlige vitne for å forklare om E & Y har feilet?

Er det uenighet om at Hammervoll & Co hadde fått kunnskaper om hvilke bevis Pettersen hadde og hvem han ville de skulle kontakte som mulige vitner ?

Er vi enige om at Hammervoll kun kontaktet Rolf Larsen og ikke for eksempel kredittilsynet, Økodel m. flere?

Er vi enige i at jeg allerede har betalt en pris ved at jeg har mistet mitt hus og brukt store deler av min morsarv på rettsvesenet? At jeg har brukt årevis av min tid med rettssaker og at jeg slåss mot pengesterke folk med mange kontakter?

At jeg ikke påstår at jeg er helt uten skyld vis jeg sier at det er greit at jeg mistet huset og brukte minst en halv million på rettssaker og ble ufør pga dette.

At resten av min gjeld nå må slettes innen få måneder.

Og at Hammervoll & Co er ansvarlig for at jeg kun fikk småpenger av Ernst & Young i denne sammenheng?(200.000 kr fra Ernst & Young istedenfor millionbeløpet som E & Y heller burde betalt i erstatning for ikke å ha åpnet bøkene og for å ha brutt løftene til meg og for å ha sviktet så fundamentalt (også ifølge Finanstilsynet, som mine bevis og lydbånd viser).

Nils Even Pettersen